BSB

787. 789 cibis spiritalibus pascatur animus. Sint prae oculis exempla sanctorum, qui mundum fortiter vicerunt et feliciter regnant cum Christo. Non sis tuis inferior antecessoribus, ut, quorum tenes* cathedram¹, illorum meritis aequiperari dignus efficiaris in celis.

Non tibi sit durum caritatis legere litterulas nec eas reris esse supervacuas, quia cognita ingerunt. Si cogniti placeant^b obrizi munuscula, placeant spiritalis sapientiae solacia: in illo vana est oculorum delectatio, in isto indeficiens animi thesaurum.

Matth. 7, 13. Dicit enim veritas: 'Omnia quaecumque vultis, ut faciant vobis homines, haec eadem et vos facite illis'.

Cum magno mens mea expectat desiderio tuae beatitudinis apices, ideo meos tuae auctoritati sepius dirigere studeo, optans te non solum in meis proficere, sed 10 etiam tuis me multoties exortari.

5.

Alcvinus Felicem episcopum Urgellitanum rogat, ut pro se precetur. Constantiam suadet.

Codd. T fol. 82' — 83 (T* fol. 85), K 1 fol. 62 — 63, K 2 pag. 179 — 180, A 1 fol. 109, quem contulit V. Cl. R. Priebsch, A 1* p. 126 — 127 n. 83°.

Edd. Q 76, C 43, F 4, J 2. — Migne col. 144.

PIO PATRI FELICI EPISCOPO ALCHVINE' HUMILIS LEVITA SALUTEM'.

Aliquorum fratrum relatione nobis notissimus es pietate, etsi o non facie. Quapropter praesumpsi per fiduciam de caritatis, quae est Christus, volens me ipsum tuis tuorumque fidelium per te sacrosanctis orationibus commendare; non meis meritis exigentibus, 20 sed tuis bonis rumoribus instigantibus. Quapropter supplex obsecto, ut me ea ocaritate salvatori nostro commendetis qua ille omnes suos coniunxit — caritas enim neminem spernit — per eum et propter eum qua venit in hunc mundum peccatores salvos facere et veniet ad iudicium iustos coronare; ut tunc ego peccator vel veniam per vestras orationes accipiam, ubi vos per Dei misericordiam coronam 25 accipietis ...

State fratres et viriliter pugnate pro eo, qui fortiter pro vobis vincebat³. Quia Matth. 10, 22. nonⁿ qui coeperit^o, sed qui perseveraverit usque in finem, hic^p salvus erit. Et pro-Ps. 83, 8. ficiscimini de die in diem, sicut sancti Dei, qui ibunt de virtute in virtutem.

Plura scripsissem vobis, si q superfluum non videretur eos ammonere de virtutibus, 30 1. Cor. 13, 7. quos rogare debeo, ut intercedant pro peccatis meis. Sed caritas, quae neminem spernit, etiam sustinet. Quid plus? Iterum iterumque obsecro, ut me in fraterno

a) tenens H. b) placeat H. c) multotius H.

^{5.} a) Lemma: Albinus Felici episcopo K1; Alchuinus ad Felicem episcopum T^* ; Epistola b) Alchuni K2, Alcuinus K1, A1. Alcvini ad Felicem episcopum A 1. c) et K1, A1. 35 d) fidudiciam K2, fidiciam corr. in - duciam A1. e) ut mea T; ea om. K 1, A 1. f) caritati K1, A1. g) salvatoris nostri K 1, A 1. h) commendatis T, K 2. i) om. K 1, A 1 (ubi man. rec. suppl.). propter eum bis legitur in T. m) accipiatis T, K2, accipietis K1. 1) misericordia K2. n) Non 4) om. T. quia T, K2; quia om. K1, A1. P) om. K, A 1. o) coepit K 1, A 1. r) superflue 8) karitas A 1.

¹⁾ inde ab anno 787, in quo die 4. mens. Martii ordinatus est, cf. Abel-Simson, Jahrbücher des fränk. Reiches unter Karl dem Gr. I, 538. Hanc epistolam haud multo post episcopatum a Riculfo susceptum scriptam esse crediderim.

2) De tempore, quo haec epistola scribi potuerit, v. Groessler, Jahresber. des Gymnas. zu Eisleben, 1879 p. 45.

3) Haec verba ad Christum pertinere recte adnotavit Sickel (v. Sybels Hist. Zeitschr. XXXII, 364), cf. Hauck, Kirchengesch. II, 261 n. 5.